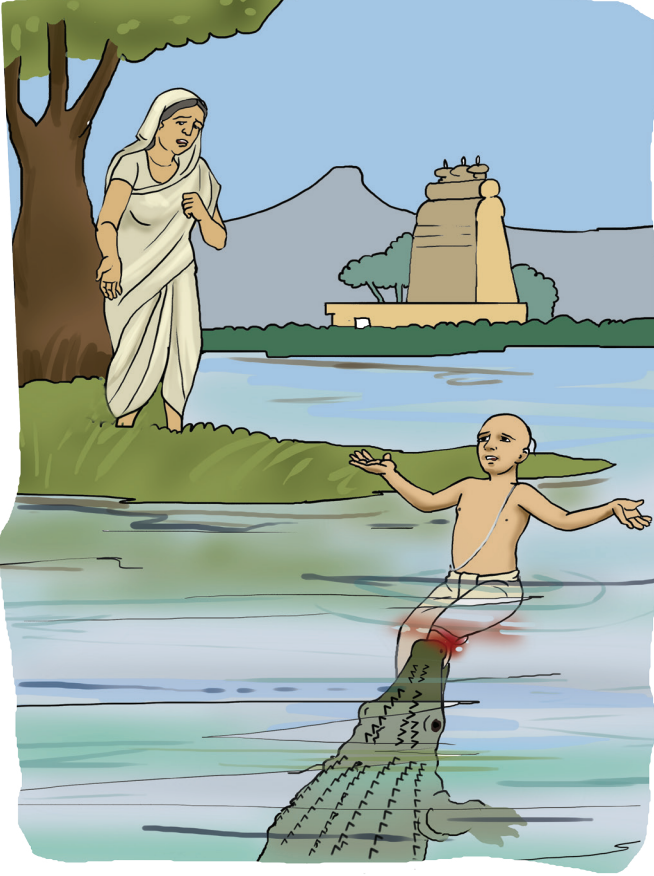


भारतदेशे दीर्घा आचार्यपरम्परा वर्तते । तस्याम् अद्वैतसिद्धान्तस्य भाष्यकारः जगद्गुरुः आदिशङ्कराचार्यः प्रसिद्धः । महान् तत्त्वज्ञः अयं जनप्रबोधनार्थं भारतभ्रमणं कृत्वा भारतस्य चतसृषु दिक्षु पीठानि अस्थापयत् । तेन रचितानि गेयानि अर्थपूर्णानि स्तोत्राणि अद्यापि जनानां मुखेषु विराजन्ते । तस्य जीवनचरित्रात् महत्त्वपूर्णः प्रसङ्गः अत्र उद्धृतः ।

- यूयं कानि स्तोत्राणि जानीथ ?
- चर्पटपञ्जरिकास्तोत्रस्य रचयिता कः ?
- आदिशङ्कराचार्यस्य कार्यविषये किं जानीथ ?



भारतस्य दक्षिणदिशि केरलप्रदेशे आलुवा नगरस्य समीपं 'कालडि' नाम ग्रामः । सः ग्रामः पूर्णानदीतीरे वर्तते । तत्र जगद्गुरोः शङ्कराचार्यस्य जन्म ख्रिस्ताब्दे अष्टमे शतके अभवत् । तस्य पिता शिवगुरुः माता आर्याम्बा चास्ताम् । बाल्ये एव तस्य पिता शिवगुरुः दिवङ्गतः । तस्माद् मातैव पुत्रस्य पालनम् अकरोत् । पञ्चमे वयसि उपनीतः सः पठनार्थं गुरुमुपागच्छत् । तत्र वेद-वेदाङ्गानि, विविधशास्त्राणि च असाधारणवेगेन बालकोऽयम् अधीतवान् । पठनादिकं समाप्य शङ्करः गृहं प्रत्यागतवान् । गृहं प्राप्य मातृसेवाम् आरभत । माता आर्याम्बा पुत्रस्य विवाहविषये सदैव चिन्तयति स्म । परन्तु मनसा वचसा कर्मणा च विरक्तः शङ्करः संन्यासार्थम् अनुमतिं प्रार्थयत् । शङ्करस्य ऐहिकविषयेषु अरुचिं दृष्ट्वा आर्याम्बा चिन्तामग्रा जाता ।

एकस्मिन् दिने शङ्करः स्नानार्थं पूर्णानदीं गतः । यदा सः स्नाने मग्नः तदा तत्र एकः नक्रः

आगतः । नक्रः झटिति तस्य पादम् अगृह्णात् । तदा शङ्करः उच्चैः आक्रोशत् । “अम्ब! त्रायस्व । नक्रात् त्रायस्व!” आक्रोशं श्रुत्वा नदीतीरं प्राप्ता आर्याम्बा पुत्रं नक्रेण गृहीतमपश्यत् । भयाकुला सा अपि रोदनम् आरभत । शङ्करः मातरम् आर्ततया प्रार्थयत् - “अम्ब, इतःपरम् अहं न जीवामि । मरणात् पूर्वं संन्यासी भवितुम् इच्छामि । अधुना वा देहि अनुमतिम् ।” चेतसा अनिच्छन्ती अपि विवशा माता अवदत् - “वत्स, यथा तुभ्यं रोचते तथैव भवतु । इदानीमेव संन्यासं स्वीकुरु । मम अनुमतिः अस्ति” इति । तत्क्षणमेव आश्चर्यं घटितम् । दैववशात् शङ्करः नक्राद् मुक्तः । स नदीतीरम् आगत्य मातुः चरणौ प्राणमत् ।

अनन्तरं शङ्करः मातरं संन्यासस्य महत्त्वम् अवाबोधयत् । संन्यासी न केवलम् एकस्याः पुत्रः । विशालं जगद् एव तस्य गृहम् । ‘मातः, यदा त्वं स्मरिष्यसि तदा एव त्वत्समीपमागमिष्यामि’ इति मात्रे प्रतिश्रुत्य सः गृहात् निरगच्छत् । ततः गोविन्दभगवत्पादानां शिष्यो भूत्वा सः सर्वाणि दर्शनानि अपठत् । तेभ्यः संन्यासदीक्षां गृहीत्वा वैदिकधर्मस्य स्थापनार्थं प्रस्थानम् अकरोत् ।

अष्टवर्षे चतुर्वेदी द्वादशे सर्वशास्त्रवित् ।

षोडशे कृतवान् भाष्यं द्वात्रिंशे मुनिरभ्यगात् ॥



१. पूर्णवाक्येन उत्तरं लिखत ।

- अ) गुरुमुपगम्य शङ्करः किम् अधीतवान् ? आ) शङ्करः किमर्थम् आक्रोशत् ?
 इ) शङ्करः मात्रे किं प्रतिश्रुत्य गृहाद् निरगच्छत् ? ई) शङ्करः कस्य शिष्यः अभवत् ?
 उ) शङ्करः संन्यासदीक्षां गृहीत्वा किम् अकरोत् ?

२. माध्यमभाषया उत्तरत । शङ्करेण संन्यासार्थं कथम् अनुमतिः लब्धा ?

३. सन्धिविग्रहं कुरुत ।

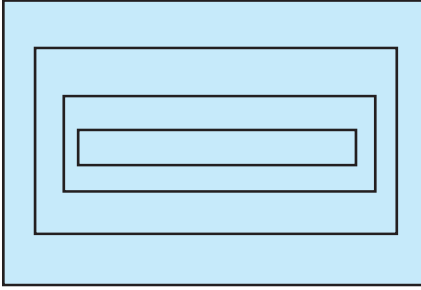
(अ) चास्ताम् (आ) त्वत्समीपमागमिष्यामि (इ) गुरुमुपागच्छत् (ई) मुनिरभ्यगात् (उ) मातैव

४. मेलनं कुरुत । विशेष्यम् - शिवगुरुः, आर्याम्बा, शङ्करः, जगत् ।

विशेषणम् - प्रसन्नः, विशालम्, दिवङ्गतः, विरक्तः, चिन्तामग्रा ।

५. समानार्थकशब्दं लिखत । दिवङ्गतः, शीघ्रम्, मग्नः, नक्रः, पादः, पुत्रः, शिष्यः ।

६. स्थानाधारेण शब्दपेटिकां पूर्यत ।



(कालडीग्रामः, केरलप्रदेशः,
भारतदेशः, आलुवानगरम्,)

७. प्रवाहि जालचित्रं पूर्यत ।

शङ्करस्य

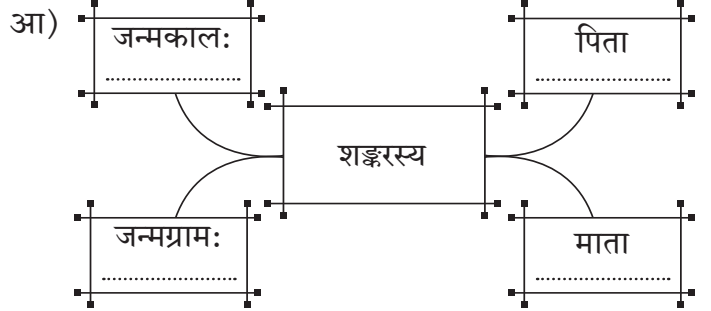


(गृहं प्रत्यागमनम्, गुरुमुपगमनम्, मातृसेवा,
वेद-वेदाङ्गानाम् अध्ययनम्)

८. जालरेखाचित्रं पूर्यत ।

- अ) _____ मुनिः अभ्यगात् ।
 _____ कृतवान् भाष्यम् ।
 द्वादशे _____
 अष्टवर्षे _____

शङ्कराचार्यः



आदिशङ्कराचार्यैः रचितानि ।

स्तोत्राणि - शिवभुजङ्गप्रयातस्तोत्रम्, शिवपञ्चाक्षरस्तोत्रम्, वेदसारशिवस्तोत्रम्, नारायणस्तोत्रम्, त्रिपुरसुन्दरीस्तोत्रम्, अन्नपूर्णास्तोत्रम्, दक्षिणामूर्तिस्तोत्रम्, द्वादशज्योतिर्लिङ्गम्, कालभैरवाष्टकम्, अच्युताष्टकम्, अम्बाष्टकम्, कृष्णाष्टकम्, गोविन्दाष्टकम्, पाण्डुरङ्गाष्टकम्, गङ्गाष्टकम्, यमुनाष्टकम्, नर्मदाष्टकम्, ललितापञ्चकम् इत्यादीनि ।

भाष्याणि - ब्रह्मसूत्रभाष्यम्, उपनिषद्भाष्यम्, भगवद्गीताभाष्यम्, विष्णुसहस्रनामभाष्यम्, सनत्सुजातीयभाष्यम् ।



१. वाक्यं पुनर्लिखित्वा सत्यम्/असत्यम् इति लिखत ।

- अ) पञ्चमे वयसि उपनीतः सः पठनार्थं गुरुमुपागच्छत् ।
आ) एकस्मिन् दिने शङ्करः स्नानार्थं शरयूनदीं गतः । इ) दैववशात् शङ्करः व्याघ्राद् मुक्तः ।

२. उचितं पर्यायं चित्वा वाक्यं पुनर्लिखत ।

- अ) _____ वयसि उपनीतः सः पठनार्थं गुरुम् उपागच्छत् । (पञ्चमे/दशमे)
आ) पठनादिकं समाप्य शङ्करः _____ प्रत्यागतवान् । (गृहम्/नदीम्)
इ) आर्याम्बा पुत्रं _____ गृहीतम् अपश्यत् । (नक्रेण/मत्स्येन)

३. लकारं लिखत ।

- अ) मनुजाः वाचनेन बहून् विषयान् बोधन्ते । आ) कविपण्डिताः तान् शिक्षयन्ति ।
इ) विद्यार्थी वाचनं श्रयेत् । ई) अधुना अनुमतिं देही ।
उ) सः गृहात् निरगच्छत् ।

४. योग्यं वाच्यपर्यायं चिनुत ।

- अ) कविपण्डिताः तान् शिक्षयन्ति । (कर्तृवाच्यम्/कर्मवाच्यम्)
आ) बालकः अन्यशास्त्राणि अधीतवान् । (कर्तृवाच्यम्/कर्मवाच्यम्)

५. योग्यं क्रियापदं चित्वा वाक्यं पुनर्लिखत ।

- अ) त्वं नक्रात् _____ । (त्रायस्व/त्रायताम्)
आ) त्वं _____ । (स्मरिष्यसि/स्मरिष्यति)
इ) त्वम् इदानीमेव संन्यासं _____ । (स्वीकरोतु/स्वीकुरु)

६. विग्रहवाक्याणां समासनामभिः मेलनं कुरुत ।

समासविग्रहः	समासनाम
१. सद्गुणाः एव सम्पत्तिः	सप्तमी-तत्पुरुषः
२. कवयः च पण्डिताः च	कर्मधारयः
३. मातुः सेवा	नञ्-तत्पुरुषः
४. न रुचिः	कर्मधारयः
५. चिन्तायां मग्नः	षष्ठी-तत्पुरुषः
६. पूर्णा नाम नदी	इतरेतर-द्वन्द्वः

७. उचितं कारणं चित्वा वाक्यं पुनर्लिखत ।

- अ) शङ्करः उच्चैः आक्रोशत् यतः _____ ।
१. सः नदीजले अमज्जत् । २. नक्रः तस्य पादम् अगृह्णात् ।

क्त-प्रत्ययान्तानि

पुनःस्मारणम् ।

(कर्मणि-भूतकालवाचक-धातुसाधित-विशेषणानि)

सूत्रम् - मूलधातुः + त (त/ध/न, ट/ढ/ण)

उदाहरणानि - कृ (८ उ.प.) - कृत, दा (१ प.प./३ उ.प.) - दत्त, पठ् (१ प.प.) - पठित, लभ् (१ आ.प.) - लब्ध, मुच् (६ उ.प.) - मुक्त, दृश् (१ प.प.) - दृष्ट

प्रथमान्तरूपाणि

पुंलिङ्गरूपाणि	स्त्रीलिङ्गरूपाणि	नपुंसकलिङ्गरूपाणि
कृतः कृतौ कृताः	कृता कृते कृताः	कृतम् कृते कृतानि
दत्तः दत्तौ दत्ताः	दत्ता दत्ते दत्ताः	दत्तम् दत्ते दत्तानि
पठितः पठितौ पठिताः	पठिता पठिते पठिताः	पठितम् पठिते पठितानि
लब्धः लब्धौ लब्धाः	लब्धा लब्धे लब्धाः	लब्धम् लब्धे लब्धानि
मुक्तः मुक्तौ मुक्ताः	मुक्ता मुक्ते मुक्ताः	मुक्तम् मुक्ते मुक्तानि
दृष्टः दृष्टौ दृष्टाः	दृष्टा दृष्टे दृष्टाः	दृष्टम् दृष्टे दृष्टानि

पठितः ग्रन्थः, **खादितः** मोदकः । **पठिता** कविता, **खादिता** कुण्डलिका । **पठितं** काव्यम्, **खादितं** फलम् ।

एतानि विशेषणानि धातुभ्यः निर्मितानि अतः धातुसाधितानि । एतानि विशेषणानि कर्मपदम् अनुसरन्ति ।

उपयोजनम् - अ) विशेषणरूपेण - अहं वृक्षात् **पठितं फलं** खादामि ।

आ) कर्मवाच्ये वाक्ये क्रियापदस्थाने - १. रामेण **ग्रन्थः पठितः** ।

२. सीतया **पत्रं लिखितम्** ।

३. छात्रैः **प्रश्नाः पृष्टाः** ।

क्तवतु-प्रत्ययान्तानि

(कर्तरि-भूतकालवाचक-धातुसाधित-विशेषणानि)

सूत्रम् - मूलधातुः + तवत्

उदाहरणानि - कृ-कृतवत्, दा-दत्तवत्, पठ्-पठितवत्, लभ्-लब्धवत्, मुच्-मुक्तवत्, दृश्-दृष्टवत्

प्रथमान्तरूपाणि

पुंलिङ्गरूपाणि	स्त्रीलिङ्गरूपाणि	नपुंसकलिङ्गरूपाणि
कृतवान् कृतवन्तौ कृतवन्तः	कृतवती कृतवत्यौ कृतवत्यः	कृतवत् कृतवती कृतवन्ति
दत्तवान् दत्तवन्तौ दत्तवन्तः	दत्तवती दत्तवत्यौ दत्तवत्यः	दत्तवत् दत्तवती दत्तवन्ति
पठितवान् पठितवन्तौ पठितवन्तः	पठितवती पठितवत्यौ पठितवत्यः	पठितवत् पठितवती पठितवन्ति
लब्धवान् लब्धवन्तौ लब्धवन्तः	लब्धवती लब्धवत्यौ लब्धवत्यः	लब्धवत् लब्धवती लब्धवन्ति
मुक्तवान् मुक्तवन्तौ मुक्तवन्तः	मुक्तवती मुक्तवत्यौ मुक्तवत्यः	मुक्तवत् मुक्तवती मुक्तवन्ति
दृष्टवान् दृष्टवन्तौ दृष्टवन्तः	दृष्टवती दृष्टवत्यौ दृष्टवत्यः	दृष्टवत् दृष्टवती दृष्टवन्ति

पठितवान् बालकः

पठितवती बालिका

पठितवत् अपत्यम् ।

खादितवान् बालकः

खादितवती बालिका

खादितवत् अपत्यम् ।

एतानि विशेषणानि धातुतः निर्मितानि अतः धातुसाधितानि । एतानि विशेषणानि कर्तृपदम् अनुसरन्ति ।

उपयोजनम् - अ) विशेषणरूपेण - अभ्यासं कृतवान् छात्रः गुणान् प्राप्नोति ।

आ) कर्तृवाच्ये वाक्ये क्रियापदस्थाने - बालकः ग्रन्थं पठितवान् । सीता पत्रं लिखितवती ।
छात्राः प्रश्नान् पृष्ठवन्तः ।

कर्तृवाच्यम्

कविः काव्यं रचितवान् ।

गुरुः ज्ञानं दत्तवान् ।

छात्राः पाठान् पठितवन्तः ।

मालाकारः पुष्पाणि चितवान् ।

अहम् आपणिकं पृष्ठवान्/पृष्ठवती ।

देवी भक्तं प्रेरितवती ।

कर्मवाच्यम्

कविना काव्यं रचितम् ।

गुरुणा ज्ञानं दत्तम् ।

छात्रैः पाठाः पठिताः ।

मालाकारेण पुष्पाणि चितानि ।

मया आपणिकः पृष्ठः ।

देव्या भक्तः प्रेरितः ।

अवधेयम् - वाच्यपरिचयसमये लट्लकार-वाक्यानि तथा च केवलं भूतकालवाचक-
धातुसाधित-विशेषणानि एव अपेक्षितानि ।

कृतिः -

१) मूलधातुं योजयत ।

